

Publicerad 2017-08-11 08:49 av Marianne Räf

Första dikten i samlingen "Pantad hjärna".

Pantad hjärna

Har jag lämnat min hjärna i pant, -
för å få mig en futtiger slant ?
Som, ändå, ej till mycket räckte!
Knappt, så det Konsumtionen täckte!
Man kan inte veta, -- är det sant --
att min Tillvaro är ett - häkte!?

Landet ligger å jag går på knä --
å jag undrar så vad som ska ske.
Har beklagat min Nöd, så mycket!
Får, väl, lov göra Stora Rycket ..
Att jag lider kan Vemsomhelst se, -
alla som bidrar till Förtrycket!!

Det är längesen jag låg med nånn
tjusig grabb i grågrön uniform !
Varför får jag ej ha kul, nånn gång?
Frälsar'n, kanske, hör min sorgsna sång.
Längtan växer sig alltmer enorm ---
efter Gulledej - med Lagom Fjång !

Den som jag hade i många år,
han somna' in på en sjukhusbår.
Sen-dess, har jag -nästan- flippat ut.
Svårt visa Hänsyn, - vet inte Hut !
Knappelunda, vet jag hur allt går!
Hoppas, dock, jag snart får mig ett *Skjut*!!

<3 <3 ~~~~~ ;D)

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Marianne Räf med Poeter.se id #42764 innehar upphovsrätten